

synspunkter og begge disse iagttagelser er værd at fremhæve.

Vi har jo i dagens løb haft lejlighed til netop at påpege et par af de eksempler, der er, på, at man taler om de svage og letter for de rige. Og det er vel i og for sig illustrationen af det problem.

Kl. 17.55
Så har jeg noteret mig, at det er meget betydningsfuldt for statsministeren at forklare sin politik som noget, der afspejler brede ønsker i befolkningen. Det er selvfølgelig også godt; det skal man da prøve. Men jeg mener faktisk, at man som statsminister skal sigte højere. Man skal sigte efter at gå foran, forklare, inspirere og tale nok så meget op til folks forhåbninger som ned til deres fordomme. Jeg synes ærligt talt ikke, at statsministeren er kommet helt ind i den rolle endnu, og det vil jeg så bare opfordre til. Det vil se pænt ud. Men der er meget af den gamle polemiker Anders Fogh Rasmussen tilbage i statsministerens nye klædedragt.

Skattestoppet skal indføres, som statsministeren så polemisk siger, på baggrund af den stigning i skatterne, der er sket i 1990'erne, som altså ikke var en stigning, men en fastholdelse af et skattetryk.

Der har vi gang på gang set det her med, at man henvender sig til seerne, til befolkningen, og siger: I ved jo alle sammen, I er kommet af med flere penge. Næ, befolkningen betaler ikke en større andel af deres indkomster i skat, men skattestoppets problem er jo, at de udgifter, man vil fastholde, de ekstra forbedringer, man tilbyder, stiger mindst i takt med befolkningens indkomster, og når man så begynder at fastfryse nogle af skatterne, så bliver der et hul.

Det er selvfølgelig også baggrunden for det første skred fra valgkamplofter til realiteter efter valget, dette at skattestoppet altså ikke var fra dag ét, men fra år to. Venstres hjemmeside siger i august 2001: »Ejendomsværdiskatten er også inkluderet i Venstres skattestop, og derfor vil den også øjeblikkelig blive fastlåst i det øjeblik, vi overtager regeringsmagten. I praksis betyder det, at det beløb, der i dag opkræves af den enkelte husstand, ikke igen må stige i kroner og øre«.

Efter valget var tonen en anden. Der var meldingen: Jo, den stigning, der kom i år 2002, kom, for den var jo udsendt, selv om Told- og Skattestyrelsens direktør sagde, at det kunne man nu nok rette, hvis det var det. Men som den nye finansminister, hr. Thor Pedersen, udtalte til Jyllands-Posten den 30. november: Det kunne godt

være, at vi skulle have formuleret os på en anden måde.

Jamen det er jo fup! Det er det første håndgribelige eksempel på, at regeringen ikke efter valget gør det, regeringen sagde før valget. Men jeg kan godt forstå baggrunden for det, for regnestykkerne hænger jo ikke sammen. Så synes jeg bare ikke, at man skal stå her og bryste sig af at være en regering, der altid lever op til det, man har lovet, når man allerede har demonstreret, at det gør man ikke. Så tillader jeg mig at vende tilbage til mit udtryk om Venstres tryllekunster.

Så kan jeg godt forstå, at den tidligere amtsborgmester i Frederiksborg Amt har valgt at tage imod tilbuddet om at blive indenrigs- og sundhedsminister. Det kan jeg godt forstå, for det bliver ikke nemt at være amtsborgmester eller for den sags skyld borgmester med alle de ting, regeringen siger, der skal bruges flere penge på, og så et skattestop. Det bliver næsten uløselige opgaver, og så er det alligevel bedre at være inde og kunne dække sig bag statsministerens brede ryg, når regnestykkerne ikke hænger sammen.

I hurtig rækkefølge nogle bemærkninger:

Jeg tillader mig at tage det som et løfte om vores forlig om arbejdsmarkedspolitikken, at man ikke skærer i den aktive arbejdsmarkedspolitik uden aftale med vores forligskreds på en sådan måde, så vi ikke kan leve op til de krav om aktivering, som vi har aftalt i 1998, i 1999 og i år 2000, for de jongleringer med tallene, der blev gjort gældende heroppe, dækker jo over, at næsten fire femtedele af beløbet er forsørgelse af dagpenge, som under alle omstændigheder skal afholdes. Det, som ikke må ske – og jeg opfatter det, statsministeren sagde, som udtryk for et tilsagn – er, at man sætter en afgørende del af nedskæringen ind på den aktive indsats. Det vil være forligsbrud.

Kl. 18.00
Så er jeg selvfølgelig enig med statsministeren i, at kreativ bogføring er noget skidt, og man kan nævne mange eksempler fra fortiden. Man kan nævne – og det gjorde statsministeren også – fru Nathalie Linds sociale pensionsfond. Den har plaget os alle sammen utrolig meget. Den manglende pædagogik omkring Den Sociale Pensionsfond har givet os alle sammen, skiftende regeringer, store problemer. Nu er det statsministeren, der har overtaget problemet, hvor fru Pia Kjærsgaard vil blive ved med at spørge, om ikke der er nogle, der er blevet snydt. Der er ikke nogen, der er blevet snydt, men det er den